15. Jaar. No. 25. — 's HERTOGENBOSCH. — Dingsdag 28 Februarij 184

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIJS
Voor de Stad f 12
Franco per post „ 14

DIGERE VERUM, QUID VETAT?
HORATIUS.

ADVERTENTIEN
15 cents de regel
bij herhaling 35 cents regel.

(Verschijnende driemalen ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag.)

DE BROCHURE
OVER
De Duivelverjaging.

Wij hebben in ons Nummer van den 14 Februarij ons gevoelen geuit over het libel, waaraan de *Tijdgenoot*, en nu ook de *Kerkbode*, eene waarde hebben willen hechten, welke het niet bezat. Wij hebben toen gezegd, dat gemelde brochure door den uitgever is verspreid, niet alleen zonder goedkeuring, maar zelfs zonder iemand der geestelijkheid daarover geraadpleegd, noch van die uitgave kennis gegeven te hebben; dat zij zelfs geheel vreemd was aan Mgr. Laurent, wiens naam het verhaal in den mond legde. Wij ontvangen op dit oogenblik eenen brief van Mgr. Laurent over dit onderwerp, welke de brochure naar hare juiste waarde moet doen schatten. Wij haasten ons aan het verlangen van zijne Hoogwaardigheid te voldoen met dien aan onze lezers mede te deelen.

LUXEMBOURG le 20 Fevrier 1843

Monsieur le Redacteur,

Je viens de voir une relation, imprimée Chez Vve. van Gemert à Tilbourg, sur un autre, que j'aurais fait aux étudiants du Couvent de *Wittem*, touchant la délivrance d'une possédée. Non seulement je déclare cette relation inconvenante et intempestive, mal conçue et mal rédigée, mais aussi je déclare, que d'un bout à l'autre elle fourmille d'erreurs et de fausseté, de sorte qu'elle ne donne aucune idée juste du fait, qu'elle concerne.

Je vous prie, Monsieur, de vouloir insérer ces lignes dans un des plus prochains numéros de votre estimable journal, et d'agréer l'assurance de ma consideration tres distinguée.

Votre dévoué serviteur
† J. P. LAURENT
Ev. de Chers. Vic. Apost.

A Monsieur le Redacteur
du Noord-Brabander,
à Bois-le-Duc.

Wij laten hier de vertaling volgen.

LUXEMBURG 20 Februarij 1843.

Mijnheer de Redacteur,

Ik heb zoo even een opstel gezien, gedrukt bij de wed. van Gemert te Tilburg, hopende een verhaal, dat ik zoude gedaan hebben aan de studenten van het klooster van Wittem over de bevrijding eener (bezetene). Ik verklaar niet alleen, dat gemeld verhaal bijgepast en onbijdig, slecht gedacht en slecht is opgesteld; maar daarenboven dat hetzelve van het begin tot het einde vol is van dwalingen en valschheden, zodanig dat hetzelve niet de minste juiste gedachte geeft van de zaak, waarop zij betrekking heeft.

Ik verzoek u Mijnheer, deze regelen in een der eerstkomende nummers van uw geacht dagblad te willen opnemen en de verzekering te ontvangen mijner bijzondere Hoogachting.

Uw toegenegen Dienaar
† J. T. LAURENT,
Bss. van Cher. Vic. Apost.

Aan Mijnheer den Redacteur
van den Noord-Brabander,
te 's Hertogenbosch.

Men schrijft ons uit Sittard, dat bij de laatste benoemingen, welke in Limburg hebben plaats gehad, drie Katholijke burgemeesters door drie protestantsche zijn vervangen geworden. Men is daarover zeer ontevreden. Vooral omdat ieder dier drie benoemde burgemeesters, vreemd is aan de gemeente, waarover zij zijn aangesteld. Naar men ons schrijft zijn zij woonachtig buiten dezelven. Het reglement toch wil, dat de burgemeesters uit de gegoedsten der gemeente genomen worde. Uitzonderingen mogen slechts spaarzaam plaats grijpen, en om gewigtige redenen. Bestonden die hier? Wij weten niet wat het gouvernement mag bewogen hebben, de gemeende verandering daar te stellen. Misschien heeft hetzelve daarvoor redenen gehad, welke wij niet kennen. Maar zou men in de gemeenten, welke naar luid van het ons toegezonden berigt, 3500 tot 4000 zielen tellen, niet één persoon hebben kunnen aantreffen, geschikt om de belangen der plaats waar te nemen, welke nu aan vreemdelingen gegeven is? En ware dit niet geweest, zou het niet voorzigtig wezen, dat de regering liever een minder geschikt persoon benoemde om de ontevredenheid, waarin geheel het hertogdom verkeert, niet meer voedsel te geven? En dat de ontevredenheid niet gering is, blijkt uit het schrijven van onzen berigtgever. Hij verhaalt dat het algemeene verontwaardiging veroorzaakt heeft, dat de geestelijkheid van eene dier plaatsen, den nieuw benoemden protestantschen burger is gaan complimenteren. Wij keuren die verontwaardiging grootelijks af, want de benoeming geschiedt zijnde, dient elk goed onderdaan verpligt het gezag te eerbiedigen, dat misschien tegen zijne sympathien aandruischt, maar toch wettig is. Doch wij vragen de regering, wat zij bij zulke impopulaire benoemingen winnen kan, die zoo zeer de volksdriften doen gaande maken, daar men de eerste beginselen van maatschappelijkheid vergeet?

Nevenwijl wij nu over Limburg spreken, willen wij de gelegenheid niet laten voorbijgaan, zonder onze goedkeuring te uiten, dat de regering op de algemeene begrooting heeft gebragt, wat Limburg als een deel uitmakende van het *Duitsche verbond*, moet opbrengen. Het is niet meer dan billijk, dat Nederland die kosten helpe dragen. Alleen het *Handelsblad* heeft zich daartegen verzet. Maar het is door het *Journal du Limbourg* en de *Arnhemsche Courant* deswegens zeer goed teregt gewezen. In het antwoord, dat het *Handelsblad* op het artikel van het *Journal du Limbourg* geeft, heeft hetzelve eene uitdrukking gebezigd, welke wij laag noemen: laag omdat dezelve de publieke opinie tracht te misleiden, laag vooral, omdat het eene bittere bespotting is voor Limburg. Hetzelve zegt: Limburg drage de laste van zijne dubbele betrekking; *het geniete er de voordeelen van*. Het geniete er de voordeelen van, zegt de schrijver, als of Limburg niet in strijd met deszelfs zoo wel stoffelijke als zedelijke belangen met ons vereenigd ware!.. Neen de vereeniging had plaats ten gunste van Nederland, ten laste van Limburg, en daarom behooren wij ook Limburg te onderstemmen in hetgene hetzelve buiten onze lasten te dragen heeft.

TURKIJE

CONSTANTINOPEL 2 Febr. Men had alle reden om te verwachten, dat de maatregelen, welke de Porte tot bevrediging van den Libanon genomen had, het gewenschte doel niet zouden bereiken. Dit is dan ook werkelijk gebeurd. Het distrikt van Dschibail, welk alléén meer dan één derde der Maronitische bevolking bevat, is van de andere distrikten, die het grondgebied van den berg uitmaken, gescheiden. Men heeft hetzelve bij het kalaik van Tripoli ingelijfd, en het dienvolgens onmiddellijk aan de administratie van den Turkschen gouverneur onderworpen. Al deze maatregelen strekken om de nationaliteit der Maroniten te vernietigen. Zoodra men hier kennis heeft gedragen van dezen willekeurigen maatregel, hebben zich de vertegenwoordigers der 5 groote mogendheden aanstonds in bijzondere conferentie vereenigd en besloten, ieder van zijne zijde krachtige vertogen bij de Porte in te dienen. (*Augsb. Zeit.*)

DUITSCHLAND

HANNOVER den 21 Februarij. De huwelijks verbindtenis van den Kroonprins, met prinses Maria van Saksen Altenburg, is onder de bewijzen van algemeene en hartelijke belangstelling gesloten.

— Z. M. de Koning van Pruissen is gisteren morgen, en Z. K. H. de Prins van Pruissen heden morgen, van hier naar Berlijn wedergekeerd. Behalve dien Monarch waren twee regerende Grootheertogen, namelijk die van Oldenburg en Mecklenburg Schwerin, vier Hertogen, te weten die van Saksen Altenburg, Brunswijk, Nassau en Anhalt Dessau, twee Troonopvolgers, de Prins van Pruissen en de Erfgroothertog van Mecklenburg Strelitz, benevens verscheiden andere Vorstelijke Personen van beider kunne tot bijwoning der plegtigheid herwaarts gekomen.

ENGELAND

Men leest in de *Manchester Guardian*:

» Onze lezers zullen ongetwijfeld met verwondering de bekeering tot het Katholijke geloof van de beroemde zangeres, Mistriss Wood, vroeger Lady Lennox, vernemen. Door de Katholijke Kerk de Engelsche wet op de echtscheiding niet erkent, en lord William Lennox, de eerste echtgenoot van Mistriss Wood nog leeft, is zij genoodzaakt geweest van den Heer Wood te scheiden, alvorens in de gemeenschap der Katholijke kerk te worden opgenomen. De heer Wood heeft in deze scheiding toegestemd, en op eene edelmoedige wijze voor hare toekomst gezorgd. Mistriss Wood is thans te Miskegate-Bar, een klooster van York, en heeft laatstleden Zondag hare Eerste H. Communie gedaan.

» Wij zullen er bijvoegen dat Mistriss Wood onder den naam van Miss Paton, de *Dorus-Gras* van Engeland is geweest, en zij door haar talent en hare schoonheid de vrouw van lord William Lennox is geworden. Hare bekeering zal voor Londen eene opmerkenswaardige gebeurtenis zijn.

IERLAND.

In de meeting welke onlangs te Dublin is gehouden, om over de te nemen middelen te beraadslagen, ten einde een gedenkteeken voor Pater Mathew op te rigten, is de Heer O'Connell opgestaan en heeft te midden der algemeene toejuiching de volgende woorden uitgesproken:

» De naam van den Eerwaarden Pater Theobal Mathew is een soort van wonderwoord; het zegt in zich alleen, de vorderingen der matigheid der zedelijkheid, der voorzigtigheid en van alle maatschappelijke deugden in Ierland.

Ik ben niet hier gekomen, om eene redevoering te houden, maar als getuigen zijner onwaardeerbare verdiensten. (Toejuichingen). Ik kon mij niet onthouden bij eene vergadering als deze tegenwoordig te zijn; want van hoe weinig belang mijne tegenwoordigheid ook moge zijn, waar ik hier zelven verschuldigd, om met allen het groote wedelijk wonder, dat zich verwrocht heeft, te kunnen erkennen, en mijne nederige stem te verheffen, om mijne gevoelens van bewondering voor den Eerwaarden Pater uit te drukken, voor de diensten, welke hij als mensch bewezen heeft, en voor de deugden die hem al priester versieren. Ik ben dan gekomen om mij met de betuiging van erkentelijkheid zijner medeburgers te vereenigen (Toejuichingen).

Bij het einde der meeting werd eene inschrijving geopend, en de Hertog van Leinster, benevens de Heer Purcell hebben ieder voor eene som van honderd pond sterling, 1200 gulden, ingeschreven.

SPANJE

Onze correspondentie van Madrid is van den 16 Februarij. Men houdt zich thans veel bezig met de reis en het verblijf van Prins Napoleon te Madrid. De Prins heeft terstond een spaansche taalmeester genomen, en uit alles schijnt te blijken, dat hij lang in deze hoofdstad denkt te verblijven; zijne reispas was te Marseille geteekend; sedert zijne komst alhier is zulks aan de fransche legatie geschied.

men begrijpt, dat de tegenwoordigheid van den prins binnen de muren van Madrid, aanleiding geeft tot velerhande gissingen. Hij zegt alle provincien van Spanje, die hij doorreisd heeft, bekoelijk gevonden [illegible] Zal Spanje ook zoo te vreden over [illegible] zijn? [illegible] Breda koopen [illegible] stille [illegible] van de Prins eene staatkundige bedeeling heeft of de huwelijksmededinger misschien door de Engelschen gezonden is. Echter is alles ten dezen opzigte nog zeer geheimzinnig. Het zijn louter gissingen.

De raad van het gouvernement-land van Spanje word georganiseerd. Dezelve moet, naar het schijnt, de verzamelplaats van in alle opzigten invloedhebbende en voorname mannen zijn. De gecoalisceerde pers zal vuur en vlam spuwen. De generaal Sloane heeft op derzelver protestatie met de meeste verachting, als op eene zedelooze en lage coalitie geantwoord. Uit dit geheel en al militaire antwoord zou krachtige waak tegen den generaal kunnen volgen, en het zou derzaak kunnen zijn, dat de pen niet tegen den degen verwisseld.

PORTUGAL

De Oporto schijnt de rust volkomen hersteld te zijn. Er is eene commissie benoemd, om de oorzaken van den kwijnenden stand dier provincie op te sporen, en maatregelen te beramen, om daarin te genoet te komen.

FRANKRIJK

— Volgens het verhaal van een dagblad uit het zuiden, heeft de overvloedige sneeuw, die in de afgeloopene week is gevallen, een zonderling verschijnsel opgeleverd. De amandelboomen, en op verscheidene plaatsen ook de perziken- en abrikozenboomen stonden in vollen bloei. Binnen vier dagen viel hier drie maal sneeuw, waarmede zij overdekt werden. Toen dezelve gesmolten was, stonden dezelfde amandel- en andere vruchtboomen nog even geel in bloei als te voren. Zij waren wit van den bloesem, gelijk zij wit geweest waren van de sneeuw.

PARIJS 22 Februarij. De partijen, de dagbladen en de kandidat-ministers, geraken in beweging omtrent als of de ministeriele crisis reeds beroemd was. De partij van de kamer der gedeputeerden welke door de heeren Passy en Dufaure wordt vertegenwoordigd, heeft openlijk hare vijandelijkheid tegen het kabinet verklaard. Dit toont zich over deze verandering zeer vertoornd, en draait elken dag hare woede door het orgaan van het *Journal des Débats* uit. Dit blad heeft het aanstaande ministerie, welkdanig het ook moge wezen, reeds vooruit gedoopt met den naam van het *ministerie der intrigue*. Hetwelk het *Journal des Débats* echter niet zal beletten, aan dit zelfde kabinet dien toegenegen en belangloozen steun te geven, welke het gemeende blad nooit weigerde. Dit kan dus van te voren het aanstaande ministerie overeenkomende tegenwoordige beleedigingen van het *Journal des Débats* verzoeten. De partijgenooten en vrienden van den graaf Molé, ontzeggen hunnen kwaden wil niet tegen een ministerie waarvan de voornaamste leden, de hoofden der zegepralende coalitie van 1839 zijn geweest. De linker zijde en het linker centrum door de heeren Odilon Barrot en Thiers tegenwoordig, hebben besloten tegen het ministerie te stemmen. Al deze vereenigde vijandelijkheden kunnen dus op eene critique wijze het bestaan van het kabinet van den 29 October bedreigen; maar zie hier eene belangrijke verwikkeling, welke zich vertoont. De uiterste regter en de uiterste linker zijde, hebben besloten, als men de taal hunner dagbladen kan gelooven, om vooral het ministerie te verwerpen, omdat het, zoo naar hun zeggen, beter dan elk ander, door deszelfs misslagen en impopulariteit het bestaan van het gouvernement, welke onverwerping zij willen, in de waagschaal stelt. Wij weten niet of de legitimistische gedeputeerden en de radicale partij, het woord van orde zullen volgen, hetwelk door hunne dagbladen gegeven is, maar indien door hunne stemmen het ministerie behouden wordt, zou het echter zeer in verlegenheid zijn, om met veel beleid te worden door eene overwinning, die het aan de vijanden van het gouvernement zelven verschuldigd is. Wij weten niet of de discussie die over de geheime fondsen zal plaats hebben, den [illegible] toestand meerderheid en waarheid, [illegible] nuttige [illegible] binnen- [illegible] landsche betrekkingen van Frankrijk zal [illegible] het is ons verlangen, maar geenszins onze hoop.

(*Univers.*)

— De gouverneur generaal van Algerie, heeft uit Algiers den 12 Februarij eene dagorde uitgevaardigd, waarbij hij schitterende hulde aan de standvastigheid en dapperheid van ons leger bij de menigvuldige behoeften waaraan de laatste onderneming van Abd-el-Kader aanleiding heeft gegeven, toebrengt.

— Eene zaak welke in de hooge staatkundige kringen zeer veel opzien heeft gebaard, is, dat de regent van Spanje 1,200,000 franken in onze publieke fondsen op intrest geplaatst heeft. Het is een dof gerucht maar het is eene zekere zaak, dat men den 9 ten twaalf ure bij het departement van financien eene inschrijving van 1,200,000 franken ten naam van den regent heeft gedaan. Indien daaraan iemand twijfelde, zou men hem het nummer van het grootboek kunnen aanwijzen, waarin [illegible] van Espartero, met den titel van hertog der overwinning geschreven staat. Het baart groote verwondering, hoe Espartero, terwijl hij klaagt sedert zes maanden niets uit de schatkist ontvangen te hebben, evenwel in staat is zulke groote kapitalen af te zonderen.

In de zitting van de kamer der gedeputeerden van 25 Februarij heeft de Heer Viger rapporteur der commissie welke belast was met het onderzoek der crediet wet van buitengewone uitgaven, het rapport dier commissie voorgelezen. Daaruit blijkt dat de meerderheid de wet voorstelt aan te nemen, maar dewijl zulke [illegible] commissie verklaard [illegible] dat de gelegenheid [illegible] waarin de kamer haar vertrouwen of mistrouwen wilde uitdrukken, had men de ministers gehoord.

De minderheid had zich met de verklaringen van het ministerie niet kunnen vereenigen, zij had voorgesteld het effect van de crediet wet te verminderen als [illegible] ministerie. De meerderheid integendeel nam genoegen met de opmelderingen door het ministerie gegeven. Er waren vijf leden [illegible] het ministerie.

BELGIE

Een Koninklijk besluit van den 25 Februarij verandert de straf van den Generaal van der Meere in levenslange ballingschap. Die van de heer Verpraet en van Laethem is in 10 jaren ballingschap veranderd. De graaf Van der Meere is uitgeweken naar Duitschland, de beide anderen [illegible] door Duitschland naar Frankrijk, binnen gelukkig te vinden naar Brazilie. Van Laethem [illegible] zelf heeft

NEDERLANDEN

Men schrijft uit Limburg dat aldaar in de laatste week, gedurende eenige weinige dagen eene vernieuwing der Missie heeft plaats gehad welke de gewenschte vruchten gedragen heeft.

BOXTEL 23 Februarij. Gedurende dezen winter hebben in deze omstreken verschillende diefstallen plaats gehad, hoewel zij zich grootendeels bepaald hebben tot het wegroven van eenige levensbehoeften, heeft men echter daaronder inbraken opgemerkt die met veel stoutheid zijn uitgevoerd.

Zoo heeft dan ook in den nacht van den 21 op den 22 dezer eene dusdanige inbraak plaats gehad in de R. C. Kerk te Liempde, en vervolgens in de daaraan vastgebouwde Pastorij, alwaar [illegible] alles doorsnuffeld heeft, echter zijn de [illegible] digers nog gelukkig door het gerucht van [illegible] Eerw. Heer Pastoor de Kock en zijne huisgenoten verjaagd, zonder voor zoo ver men weet [illegible] hebben ontvreemd. Hoewel de Heer officier van justitie te 's Bosch, de hoofden der besturen

reeh usees / en [illegible] politie-beambten. Als
[illegible]
op te sporen, is het thans eerst mogen gelukken
een drietal personen aan te houden, welke dan
ook gisteren alhier gevankelijk van hunne woon-
plaats uit het gebied Gemonde onder veroordeeling
van zijn gewezen kerk- en dijkbraak plichtig te
zijn, hierheen gebracht, reeds heden naar 's Hertogenbosch
vervoerd en in handen der Justitie overgeleverd
zijn. Onder dit drietal, heeft men opgemerkt,
zekeren Jan van de Langenberg, die het algemeen
gerucht aanduidt als de hoofdman van al die
stroperijen. Deze arrestatie heeft dan ook alhier
veel genoegen gegeven.

Bij het 4de lid van art. 21 der wet op het gemaal wordt onder anderen bepaald, dat gemalen of in den molenkaar uitgestort graan, gedekt door een billet, hetwelk niet is gemerkt, overeenkomstig het bepaald bij de twee voorgaande leden van dat artikel, zal beschouwd worden als geheel van geen billet te zijn voorzien, zijnde daarop uitsdien [illegible] bij art. 26 bepaalde boete en verbeurdverklaring van het graan of meel, hetwelk bevonden wordt, zonder van de vereischte biljetten gedekt te zijn. Intusschen heeft zich, bij gelegenheid eener wegens zoodanige bevinding, ingestelde bekeuring, de vraag voorgedaan, of in dusdanig geval de geheele partij moet worden beschouwd als ongedekt, of alleen de zak of zakken, die onmiddelijk bij de aangetroffen graan waarvoor geen streep of strepen op het duplicaat-accijnsbillet voorkomen? Bij resolutie van 11 Januarij 1843, No. 74, heeft Z. Exc. de minister van finantien deze vraag in laatstgemelden zin beantwoord, en is dien ten gevolge door het gewestelijke bestuur aan de plaatselijke autoriteiten te kennen gegeven, dat alleenlijk het gedeelte eener partij graan, waarvoor hoezeer betzelve gemalen of in de kaar gestort is, geene strepen op het billet zijn gesteld, als ongedekt moet worden beschouwd, terwijl het tot de partij behoorende ongemalen en ongestorte graan beschouwd moet worden door het ongestreept billet gedekt te zijn. Dienvolgens zal alleen het in overtreding bevonden graan moeten worden aangehaald en verbeurd verklaard, en afzonderlijk moeten worden opgeteekend, ten einde eenen vasten maatstaf ter berekening der verbeurde boete te verkrijgen.

's GRAVENHAGE, den 24 Februarij.

Heden morgen is het volgende billet in omzigtens den ziekte-toestand van Z. M. Koning Willem-Frederik, Graaf van Nassau, uitgegeven:

De veranderingen, welke in de herstelling van Z. M. worden waargenomen, zijn zoo onbeduidend, dat [illegible] dagen geen berigt zal worden gegeven.

Beckers, Everaid, Catorp.

— Bij eene circulaire van Z. Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken, zijn de Gouverneurs der provincien verzocht, hem, Minister voor of uiterlijk op den 1 Julij aanstaande te willen doen toekomen de met de meest mogelijke naauwkeurigheid opgemaakte tabellen, hopens de instellingen van weldadigheid in hunne provincie, over het dienstjaar 1842, en zulks overeenkomstig de laatst opgegeven modellen en voorschriften. Z. Exc. heeft den Heeren gouverneurs verzocht wel te willen zorgen, dat alle besturen van instellingen van weldadigheid, omtrent welke inlichtingen verlangd worden, zonder eenige uitzondering, tot het verstrekken derzelve worden ingenoodigd, en dat voorts op eene doeltreffende wijze maatregelen worden aangewend, om te weg te brengen, dat diegenen, die vroeger daarmede in gebreke mogten zijn gebleven, hiertoe tot het inzenden daarvan overgaan.

— Heden morgen heeft alhier een groot ongeluk plaats gehad. Een gebouw, gelegen in de Haagpoort (*Spuistraat*), en dienende, of pakhuis van koopmanswaren, is ingestort. Men heeft reeds twee lijken van onder het puin weggehaald, en vreest dat er nog meerdere slagtoffers zullen gevonden worden.

HENRICUS DEN DUBBELDEN,

DOOR DE

GRATIE GODS, EN DES APOSTOLIJKEN STOELS

Bisschop van Limnea,

VICARIUS APOSTOLIJK VAN 's HERTOGENBOSCH

AAN ZIJNE

ONDERHOORIGE GELOOFSGENOOTEN

ZALIGHEID IN DEN HEER!

De herderlijke zorg, welke de goddelijke Voorzienigheid ons heeft opgelegd, vergt dat wij, bij de jegelijke aankondiging van de naderende Vasten, ook die vermaningen tot u richten, welke wij als het meeste geschikt aanzien, om u dien tijd van genade en zaligheid in den geest der H. Kerk te doen doorbrengen.

Het is u bekend, B. G.! dat de H. Kerk, bij het instellen van de veertigdaagsche Vasten, onder andere inzigten, voornamelijk beoogd heeft, dat alsdan al hare kinderen voor den grootsten Feestdag van het geheele jaar, het Hoogtijd van Paschen, en in het bijzonder tot een *goede Biecht* en *heilige Pasch-Communie*, behoorlijk voor te bereiden.

Het betaamde wel, zoo als de H. Leo bemerkt, dat ieder Christen ten allen tijde zoo zuiver en onbevlekt voor God leefde, als hij met Paschen moet bevonden worden: doch, daar ook de regtvaardige uit zwakheid en de bekoorlijkheden der wereld, niet zelden, met eenige stof der zonde bevlekt wordt, is de zuivering van *alle besmetting met het vleesch en van den geest*, voor allen noodzakelijk.

En inderdaad, B. G.! is er wel eene te groote zuivering of voorbereiding denkbaar, als men op de verhevenheid en Goddelijkheid der heilige Sacramenten, en namelijk der *Pasch-communie*, zijne aandacht vestigt, waaraan elk van ons, krachtens het gebod der H. Kerk gehouden is deel te nemen? — Immers moet een ieder niet Dezen niet regten: *het is een groot werk, dat ik begin, want ik moet eene woning bereiden, niet voor eenen mensch maar voor God*, voor Hem, *wien de Hemel en de Hemel der Hemelen niet kunnen bevatten*; voor wien de Seraphijnen en Cherubijnen zich het aangezigt met hunne vleugelen dekken, en onophoudelijk het Heilig, Heilig, Heilig toeroepen; voor God, de opperste magt, de Majesteit en Heiligheid zelve, *aan wien de goddeloose en zijne zonde een voorwerp van haat en afgrijzen zijn*; ja die telks noodzakelijk eenen afkeer heeft van de minste zonde, want *welke gemeenschap is er tusschen het licht en de duisternis, tusschen* Christus *en den duivel?* voor God eindelijk die zich gewaardigt niet alleen tot *ons* te naderen, maar, *om de overmaat Zijner liefde*, onder de gedaante eener lijfelijke spijs, zich door den naauwsten liefdeband met onze ziel te vereenigen, en haar met des te meer weldaden en genaden te begunstigen, naar mate wij getracht zullen hebben door eene goede voorbereiding ons dezelve waardig te maken.

Op u dan ook, B. G.! die vertrouwen moogt bereids in Gods vriendschap te wezen, rust de verpligting, om, tot dat einde deze dagen van zaligheid tem nutte te maken. *Qui justus est, justificetur adhuc, dat de regtvaardige nog regtvaardiger worde*, zegt de H. Geest, dat hij zich meer beijvere om, naar het voorbeeld van den Koning David en zoo vele Heiligen, zijne voorgaande zonden gestadig te beweenen, de vrijwillige dagelijksche zonde met nieuwe zorg te vermijden, zich te oefenen in werken van barmhartigheid, in versterving, in vurige gebeden, in de overdenking van het lijden van Jesus; dat hij, zoo mogelijk dagelijks het H. Sacrament bezoeke, zijne godsvrucht tot de H. Maagd vermeerdere, en vooral volgens den raad van den H. Franciscus van *Sales*, door eene herhaalde waardige Communie, zich hiertoe steeds waardiger make.

Edoch, is deze voorbereiding zelfs voor den regtvaardige noodig, hoe veel te meer voor den zondaar, die evenals de Ark des Nieuwen Verbonds, het Heilig der Heiligen zal moeten plaatsen in een huis, dat reeds lang aan *Dagon*, aan den duivel, den gezworen vijand van Jesus Christus toegewijd en toegedigend is? — Het is van deze noodzakelijke voorbereiding dat de Apostel spreekt, als hij zegt: *Dat de mensch zich zelven beproeve en alzoo van dat brood ete, en van dezen kelk drinke: want die er onwaardig van eet en drinkt, die eet en drinkt zijn eigen oordeel.* — Immers, gelijk dit het *II. Concilie van Trente* verklaart, wordt, door deze beproeving verstaan, dat men door het waardig ontvangen van het *II. Sacrament der Biecht* van alle doodzonden gezuiverd zij. — Maar nu, wat vereischt eene goede Biecht? dezelfde Kerkvergadering leert het ons in de eerste plaats en boven al een waar berouw, eene hartige droefheid, haat en verfoeijing der zonde, gepaard met een krachtdadig voornemen van God nimmer meer te vergrammen; daarenboven eene opregte belijdenis en voldoening. — Doch, bedriegen wij ons zelven niet; dit alles, inzonderheid het berouw zijn gaven, overgroote gaven van God, die Hij aan niemand is verschuldigd en die wij bij gevolg door vurige gebeden en goede werken, *door veel arbeid en tranen*, zoo als het meergemeld Concilie aanduidt, moeten trachten te verwerven. — Het is dus meer dan tijd, zoudaar *het niet is om door ons uit den dood op te staan*, op te staan, en uit het graf, waar zonden verrijzende een nieuw leven aan Christus te beginnen.

Het is tijd, om van nu af ernstig op uwe bekeering te denken, u bij een ijverigen Biechtvader te begeven, en onder zijn geleide de banden der zonden, de gewoonte, de gelegenheden weg te nemen, en al die middelen met vlijt te bezigen, die u tot eene zalige Absolutie en heilige Paasch-, Communie moeten brengen. De heilige Vaste-tijd is in het inzigt der Kerk als eene groote *Missie*, welke zich over de geheele aarde uitstrekt. Van den eersten dag tracht zij reeds eenen zaligen indruk op ons hart te maken, en door de vrees des Heeren het begin te doen stellen van onze bekeering. Zij herinnert ons daartoe aan *den Dood*, het *Oordeel* en *de helsche vlammen*. . . . Om echter den zondaar door geene wanhoop neer te drukken, opent zij tevens de schatten der goddelijke genade, vertoont hem God, die in zijne langmoedigheid zweert: *dat Hij den dood des zondaars niet wil, maar dat hij zich bekeere en leve*; wijst hem op de barmhartigheid en vergeving door den Zaligmaker aan de *overspelige vrouw*, aan eene *openbare* maar boetvaardige *zondares* geschonken, herinnert hem aan het liefdevolle Lijden, aan den Dood van Jesus, *wiens bloed ons van alle zonden reinigt*, brengt hem voor den troon der Allerheiligste Maagd, *den troost der bedrukten, de toevlugt der zondaren*, terwijl zij [de Kerk] zelve den rouw aanneemt, en door vasten, aalmoezen en eenparig gebed van al hare kinderen, den Hemel een heilig geweld aandoet, en voor den zondaar ontferming en verzoening afsmeekt. . . . En, ach! hoe gelukkig de zondaar, die aan deze zorgen der H. Kerk, aan de genade des Heeren getrouwelijk beantwoordt, en zich tijdig en opregt op zijne bekeering toelegt!

Hij moge jaren en jaren in allerlei zonden en wandaden doorgebragt, in zondige gewoonten van godslasteringen, dronkenschap en ontucht geleefd, de eene heiligschennis op de andere gestapeld, en zoo als de H. Schrift spreekt, de boosheid als water hebben ingedronken, nu door Gods genade getroffen, heeft hij met den verloren zoon van het H. Evangelie zijnen ellendigen toestand ingezien, tot betrouwen is hij opgestaan en heeft zich in boetvaardigheid en gebed tot God gewend en gezegd: *Vader ik heb gezondigd, ik ben niet waardig die zoon genoemd te worden* . . . en zich [naauwelijks heeft hij aan den Biechtvader, als aan Jesus Christus, dan God zelven, met een waarachtig teedwezen en openhartigheid zijne schuld beleden, of— en bewondert hier Gods Almagt en liefde, — de Plaatsbekleeder van J. C. spreekt het genadevonnis over hem uit, en dit wordt op hetzelfde oogenblik in den Hemel bekrachtigd, zijne ziel, volgens de uitdrukking der H. Schrift, door de zonden zoo *rood als scharlaken*, wordt door het Bloed van

Jaar, *wittel dat waarlijk* zijn geweten bereid van schrik door wroeging en bittere kwelling, — *want er is geene vrede voor den zondaar* — geniet nu de volmaakte rust in de plaats van God als zijnen vijand te moeten beschouwen, hiet hij zich zelven thans als zijn kind aan, en van zijne lippen vloeit wederom de teedere naam van *Vader*, die hem in liefde baarende, het eerste kleed der onschuld omhangt, de verdiensten der goede werken door de zonde verkwist terug geeft, schoeisel van heil aan zijne voeten, hem versterkt en beveiligt door Zijnen geest, ja tot overmaat van goedheid, een groot en blijd feestmaal voor hem aanricht, hem spijzigt met het waarachtig Paaschlam, het Vleesch en Bloed van Zijnen Zoon, waardoor hij zelfs een' waarburg *en onderpand erlangt van het eeuwig leven*.

Ziedaar, B. G.! welk geluk, welke schat is in deze dagen wordt aangeboden, zoo gij dezelve in den geest der Kerk besteedt, met u daarin wel voor te bereiden.

Doch Ach! zullen hieraan ook alle Christenen beantwoorden? zullen er geene gevonden worden, *waarvan* wij u met den Apostel *al weenende sabeten zeggen, die wandelen als vijanden van het Kruis van Christus* en van hun eigen geluk en zaligheid? zoo die in plaats van zich op eene regtzinnige bekeering en ware boetvaardigheid toe te leggen, den *Heil. Geest weerstaan bieden*, aan de zonden verkleefd blijven, en daarom de H. Sacramenten met Paschen of verzuimen, of dezelve onbereid, onwaardig ontvangen en onteeren? — Immers — om dit met eenige voorbeelden op te helderen — waar toch is de verschillende bereiding van diegenen, die niet alleen het *Ligchaam des Heeren niet onderscheiden*, maar, in de voornaame punten des geloofs, gansch onwetend zijn? die naauwelijks zich tot het gebed, het naarstig onderzoek des gewetens begeven, de kerke-diensten ook in dezen tijd met onverschilligheid verzuimen, ja in plaats van boetvaardigheid, het gebod van de Vaste gewoon zijn te overtreden? Waar is de voorbereiding van die Christenen, die ondanks hunne betuigingen, een' verborgen haat of vijandschap voeden tegen hunnen broeder? Waar de voorbereiding van hen, die den evenmensch in zijne eer of goederen ten onregte hebben benadeeld, of bezitters zijnde van onregtvaardig goed, de schade niet herstellen, zoo zij kunnen, of althans daartoe den vasten wil niet aan den dag leggen? die verkleefd aan de gewoonte van doodzonde, dezelve niet met alle kracht verbreken, of de naaste gelegenheid dier zonde — al waren zij ook in andere opzigten zoo nuttig, zoo noodzakelijk als hunne hand of den appel hunner oogen — niet willen wegnemen of vermijden? .... Zij mogen wellicht zich zelve met eene valsche gerustheid vleijen, door dat ze de H. Absolutie in dien staat, hoe dan ook, ontvangen hebben; God laat zich niet bedrijegen, alleen een *vermorzeld hart zal de Heer niet versmaden*; zonder oprégt berouw, is de vergeving onmogelijk; het zijn heiligschenders, die voor zegen de vervloeking des Heeren op zich laden! — En echter, hoe verschrikkelijk deze boosheid zij, wordt helaas! dezelve nog door andere overtroffen..... Wij bedoelen hier die Christenen, die met nog meer opgezetten wil zich aan deze onteering schuldig maken; die namelijk moedwillig, uit schaamte of andere voorwendsels eene doodzonde in het H. Sacrament der biecht verzwijgen of immers hare boosheid voor den Biechtvader bewimpelen, die nogtans als Regter en Vertegenwoordiger van J. C., met kennis der zonde over deze moet oordeelen. Ach! hoe ongelukkig, hoe betreurenswaardig is toch de toestand van zulken zondaar! terwijl de oprégt bekeerde, door eene ongeveinsde en rouwhartige beschuldiging als een' hemel op aarde erlangt, draagt dusdanige heilgchenner eenen nieuwen worm van verscheurende onrust in zijnen boezem: want hoe is hij geteld? Voor het oog der menschen is hij in Gods liefde hersteld, maar het binnenste zijner ziel verwijt hem zijne schijnheiligheid en boosheid, hij beseft de heiligheid der genademiddelen en zijne onwaardigheid. Hij weet, dat de Absolutie des Priesters voor hem geene ontbinding der zonde, maar een doemvonnis maakt, hij weet dat hij het Bloed van Jesus, dat hem moet heiligen, veracht en als met de voeten vertreedt; nogtans hij gaat verder; als een tweede Judas zet hij zich aan de H. Tafel neder, en, o wreedheid! onder het teeken van vriendschap verraadt hij op nieuws den Zoon des menschen; levert Hem over, zoo veel hij kan, niet aan de Joden maar aan den duivel over, die zijn hart bemeesterde [illegible] ontziet zich niet alleen zijn straf vonnis, maar — en begrijpt de kracht der uitdrukking van den Apostel — *hij eet en drinkt zijn eigen oordeel*, hij draagt de uitspraak zijner straf bij zich, zij is met het Bloed van Jesus in zijne ziel en ligchaam ingedrongen, en vloeit door zijne aderen, zijn vonnis is met hem als vereenzelvigd: *Judicium sibi manducat et bibit.*

En nog is aan deze boosheid geen einde: eens aan zulken godsmoord toegedaan, volgt hier wel dra op de verblindheid en verstrengdheid, de grootste straf van Gods regtvaardigheid; hopeloos de eene heiligschennis op de andere; ongevoelig voor eenige opwekking, vaart hij misschien jaren voort in dezen bewerenlijken staat, en sterft helaas! met Judas in onboetvaardigheid en wanhoop!

Maar, is er dan geen genade, geen middel om uit dien staat verlost te worden en verdoeming te verwerven? Ja, B. G.! en wij zeggen het tot troost dergenen, die zich hieraan pligtig mogten kennen, *ziet nu is juist de aangename tijd daar, nu zijn de dagen van zaligheid voorhanden*; de H. Vaste is de gunstige gelegenheid, die u God in zijne goedheid verschaft, om u tot eene goede biecht en heilige Paasch-Communie naar behooren voor te bereiden, en daardoor ontslagen van den last der zonden, den Heer *Uwen God met een gerust geweten in heiligheid en gerechtigheid* te dienen. Stel dan niet uit, of *wilt uw gemoed niet meer verharden tegen de stem der genade, die heden in uwe ooren klinkt*; begeef u naar den Biechtvader, volgt zijne raadgeving, en ziet! Gods Barmhartigheid, die u tot heden spaarde, om u zalig te maken, zal u het goede werk helpen volbrengen, hetzelfde bloed van Jesus, dat om wraak tegen u heeft geroepen, zal uwe ziel afwasschen en zuiveren, gij zult ondervinden, wat zoo velen bij gelegenheid der *Missien* ontwaard en openbaar verkondigd hebben, dat gelijk uw toestand in de zonden hartscheurend en rampzalig was, gij nu in uwe bekeering vervuld zijt met *minuitsprekelijken troost en heilige vreugde*, ja, dat waarlijk *de Heer goedertieren en zoet is en groot in barmhartigheid voor al die Hem aanroepen*, oprégtelijk zoeken.

Vereenigen wij dan allen tot dat einde onze gebeden, verstervingen en goede werken, op de eerste plaats tot eene voorbereiding voor ons zelven, maar ten andere (volgens het inzigt van het alom ingerigte Broederschap) voor de bekeering der zondaren; opdat allen, ingevolge het voorschrift der H. Kerk, deze H. Vaste, als een tijd van Boetvaardigheid en zalige voorbereiding mogen doorbrengen en hierdoor aan de overvloedige vruchten eener *goede Biecht en heilige Paasch-Communie* deelachtig worden.

Volgens aangenomen gebruik, bevelen wij daarenboven in uwe godvrucht de geheele H. Kerk met haar zigtbaar Opperhoofd op aarde, den Stedehouder van J. C., Zijne Heiligheid GREGORIUS XVI, het Vaderland met Z. M. onzen geëerbiedigden Koning en Hoogstdeszelfs Koninklijk Huis, teneinde de goede God, Zijne dierbare Zegeningen over Kerk en Staat uitstorte, en ons alle van geestelijke en tijdelijke onheilen bewaare.—

Advertentien.

*** Heden overleed alhier tot onze bittere droefheid, na voorzien te zijn van de laatste H. H. Sacramenten onzer Moeder de H. Kerk, onze zeer geliefde Zoon JOANNES WILHELMUS HUBERTUS, in den Jeugdigen leeftijd van ruim *Acht tien jaren*,

J. W. VAN DE MORTEL.
P. H. VAN DE MORTEL.
Geb. VAN HOECK.

Deurne 18 *Febr.* 1843.

*** Heden Overleed in den ouderdom van 52 jaren, tot bittere droefheid van zijne kinderen en behuwd kinderen, de Heer FRANCISCUS GILBERTUS JOANNES VAN DEN BOGAERT, Coortier van de H. Sacramenten onzen Moeder de H. Kerk.

's Bosch 25 *Februarij* 1843.

*** De Gekwalificeerde Kollecteur of Ontvanger WARTENBERGH te *'s Bosch* adverteert, dat bij hem te bekomen zijn **Boeken** en **Geheelen van Loten** in de 189 LOTERIJ.

De Trekking begint den 13 *Maart aanstaande.*

behouden wordt [illegible]

NEDERRIJNSCHE

VERZEKERING MAATSCHAPP

GEVESTIGD

TE WESEL.

Strekkende tot het tegen betaling van zeer ringe premie verzekeren tegen alle gevar bij de Polis omschreven van alle Goeder vervoerd wordende op ZEE, RIVIEREN KANALEN en ook per AS

De MAATSCHAPPIJ bekend zijn wegens derzelver Schadeloose Lig Premien en daadelijke betaalin bij gelegenheid van gevallene Schade, wor bij deze aan alle handelaren dezer Provinc vooral voor het Vervoer van Goederen do de *Maas* en *Zuid-Willemsvaart* aanbevolen Den derzelver zich tot het aannaan van Ver keringen en nemen van nadere inform tien, van des voormiddags 9 tot 12 u bij den Nieuw benoemden *Hoofdag derzelver Maatschappij voor de Provin Noord-Braband te 's Hertogenbosch.*

H. B. de Bergh,

Ten Kantore van den Notaris JU DE BERGH te *'s Bosch*.

*** Aan de STEENHOUWERIJ van L. JOH. VAN DER MEULEN te *Le warden*, wordt verlangd een bekwa

Meesterknecht.

AAN DEN HANDEL!

De Ondergeteekende WINA STEINS, Expediteur en Pa voor te *Maastricht*, heeft Eer Heeren Kooplieden te rigtens dat hij ter zake het Ongelijk aan zijn SCHIP Schipper PEETERS overgekom hetwelk op den 12 October 1842 ter hav van *Eijsden* in de *Zuid-Willemsvaart*, d een Stroomwind is omgelagen, zich met H ren Belanghebbenden die daarin hunne G deren onverzekerd hadden vertrouwd der minne heeft verstaan, en is hij voor gedeelte in het verlies getreden, ten ei op den duur het vertrouwen en de vrie schap zijner begunstigers in het bijzonder in den Handel in het algemeen te blijven nieten.

Maastricht den 18 *Februarij* 184

Wijnand Ste

*** Een **Tinnegieters Gez** DRAAI- en BANKWERK goed staande en van voldoende getuigschrif voorzien, dadelijk werk begeerende, lad seere zich in persoon of met franco brie aan den Tinnegieter P. A. DE CAES de Oude Gracht, Wijk F. No. 166 te *Utr*

Geldnitzettingen

OP

LIJFRENTE

EN

VERZEKERINGEN OP HET LEVE

de Maatschappij van Algemeene Assurantien o LEVEN, de dotale Fondsen en de Ov vereenigingen gevestigd te *Brussel*, en goedge door Koninklijk besluit van 12 Junij 182 vertegenwoordigd door Agenten in geheel hd en in vreemde plaatsen, hare wezenlijke Kap lieloopen tot nabij de *DRIE MILLIOEN V MAAL HONDERD DUIZEND FRAN* en zij betaalt jaarlijks meer dan *DRIE M HONDERD DUIZEND FRANCS* L

De verrigtingen der Maatschappij hebben tot werp de verzekeringen van Kapitalen het na den dood, of ingeval van leven op een be tijdstip; de consenten tot LIJFRENTEN SOMMEN van Weduwen en Anderen HUWELIJKS-GIFTEN aan de Kinderen KOOP op LIJFRENTE van RENTEN, SCH BERENTENISSEN, AKTIEN en ONROER GOEDEREN. Zij koopt insgelijks beleg REED GELD of op LIJFRENTE, de VR GEBRUIKEN en de NAAKTE EIGENDO

Men kan zich de Prospectussen; Tarieven menschelijke inlichtingen bezorgen bij d Agent A. C. VAN DER MEULEN Junior Hinthamerstraat; Wijk C. N. 86 te *'s-H veilbosch*, of op het Secretariaat Gene Maatschappij te *Breugel*, in de nieuw straat No. 48.

ter Boekdrukkerij van D. A. A. DE BO